

" Els ha nodrit amb la flor de forment, i els ha saciat amb mel de roca."-diu un salm de la Missa de Corpus.- El miracle maxim Es a compleert. L'Eucaristia es un fet fet. Els ha nodrit amb quelcom mes menjivol que el maná, mes sabros que la flor de forment dolç com la mel que les abelles ~~abilles~~ salvatges fan als esqueis dels penyals de les esberles de les roques, de la terra promesa regalima mel, però de la llançada del Cor de Jesús, n'ha rajat la sang del fill de la Verge, la mel de l'Eucaristia.

La predicació de l'Evangeli ha finit, la conclusió ha estat el miracle del pa i del vi convertits en el Cos i la Sang de Jesús, cos i sang servits per separat anunciant que Jesús, com el fruit de la vinya, seria , l'endemá mateix, expremut fins a vessar la última gota de sang..

La predicació de l'Evangeli va començar amb un banquet a Caná de Galilea i ha finit amb un banquet al Cenacle de Jerusalem. Banquet del regne de Deu, banquet de fills. El banquet de Caná amb el miracle de la conversió de l'aigua en vi , anuncia el secret de l'Eucaristia, la Transsubstanciació, o sigui el poder de Deu de canviar l'aigua en vi. Al cenacle de Jerusalem el pa és convertit en el cos de Jesús i el vi en la sng de Jesús.

La predicació de l'Evangeli comença anunciant l'Eucaristia i acaba fent-ne una realitat. L' Eucaristia ha estat el pensament constant de Jesús, una veritable ob-

obsessió. N' ha parlat diverses vegades en els seus discursos; podriem dir que n'ha fet fet propaganda. Sembla com si d'aquest futur miracle Ell mateix n'estés meravellat.

Quan Jesús ha pres el pa ,ha alçat els ulls al cel i l'ha partit els apóstols s'han adonat,sense entendre-ho gaire,que passava quelcom de trascendental. " Els ulls de tots es fixen en Vos,Senyor,amb esperança ; i Vos els doneu el nodriment en temps oportú. Obriu la vostra mà i tot ho ompliu de benediccions ". Aquest bocí de salm profétic es una gran brillant de la missa de Corpus. Si els apóstols fossin il·luminats per l'Esperit Sant,en veure la benedicció del pa i sentir que alló és el cos de Jesús i el licor del calze la sang de Jesús ,haurien sentit l'olor de Dijous Sant la flaire de lliris,perfum de Corpus i de mes del Sagrat Cor..

Els ulls dels apóstols no veuen gran cosa,les orelles no entenen res,l'olfacte llur no está educat en paradissos de delícies. No saben pas llegir aquest testament,peró es devinen que si en aquella hora l'Eucaristia és un anunci de la passió, també és un anunci de la resurrecció i que de Pasqua enllá serà una de la resurrecció. En alçar els ulls al cel aquells ulls tan intel·ligents i tan dolços que arribaven a l'ànima de la gent,Jesús ha vist resumit com en un raig de sol,l'esdevenidor i l'història de l'Eucaristia,la comunió a les catacumbes,i a les presons abans del martiri ; l'enamorament eucaristic de milions de cristians,Sant Tarsici portant el Santíssim Sagrament, Sant Estanislau de Kostka combregant per mans d'an-

angels, Santa Clara amb la custodia a les mans foraviant un exercit hostil, Santa Teresa ~~Santa Maria~~ de l'Infant Jesús afavorida amb el miracle de la conservació de les especies sacramentals durant 24 hores, el beat Eymard convertit en apòstol i filòsof de l'Eucaristia. Ha vist totes les primeres comunions, els viaticos transitant per les ciutats i els camps, i els monuments de Dijous Sant enmarcats ~~amb les processons~~ ~~de Dijous~~ amb violences i aulfabrega, les processons de Corpus ~~que~~ amb l'esglesia encatificada d'espigol, que tenen la sensibilitat eucarística d'un iman, la processó ~~rura~~ rural entre la gran lluminaria de la ginesta florida, la processó de ciutat amb ~~de-~~ domesses als balcons, ~~de~~ Santissim exhibit en sumptuoses custodides d'orfebreria portat en tabernacle i sota talem, entre fumeroles d'encens i sobre catifes de ginesta clavells i roses; el Sagrament triomfant entre les multituds dels congressos eucari-ristics, les comunions diaries de capella fonda, les adoracions nocturnes amb el cre-pitar de la cera en el silenci absolut.

Miracle estupend,   enginyós per a poder sobreviure entre nosaltres,
A l'Eucaristia Jesús no hi està encabit ni concentrat. Hi està ~~en~~ substancialment. P
Per això el pa eucaristic, que ja no es pa i pot esser trencat i partit sense que
en pateix, ni es fraccioni el cos de Crist i tant si en preneu molt com una mica
el sumiu tot Ell, tot Jesús, quan combreguem.. Sota la blancor ~~hi~~ i l'olor de pa no
hi ha pas gens de pa : sota el daurat ~~hi~~ el perfum del vi, ~~hi~~ hi ha pas gota de vi, ~~sin~~

sino el ~~esse~~ cos i la sang de Jesús, tan enter en una engrunaa de pa com en una espurne
 purna de vi ,perque la supstancia no es pot dividir. Sota les especies del pa i vi
 (aquella blancor de pa que se sosté per miracle,perque alló ja no es pa) sota l'or
 i l'olor de vi (que tampoc no s'aguanten enlloc,perque alló ja no es vi,) s'ama-
 guen coses sublins. Si no fossin discretament amagades la nostra insignificancia en pe
 patiria fins al punt que seriem físicament aniquilats com,si ens hagués tocat un llamp
 Gracies a la conservació miraculosa del color i olor del pa i vi el misteri se'
 ens oculta i es posa al nostre nivell limitadissim,es situa a l'escala de l'home.
 Jesús va inventar una manera molt humana de presentar un misteri que en el nostre
 estat actual no podem capir. Aquest misteri és del mateix estil que el de la en-
 carnació: si el Verb no s' hagués ~~estat home~~ ocultat sota la forma d'home ningú
 no ~~hauria~~ ho hauria pas pogut resistir.

Volent-nos fer fills de Deu i cohereus del cel ens ha estat ofert pa de fills.
 Donar-ho als cans seria terrible, molt mes ~~sapiguent~~ repugnant que veure llençar
 una embosta de perles als porcs. Per aixó Sant Pau diu que qui en menja indig-
 nament la seva condemna es menja. *Caripilla 4 (A) l'obressió de la vida de Jesús*

Tota la part que podriem dir-ne física del misteri de l'Eucaristia s'een-
 ten per intuició.

1- El seu cos i la seva sang ens son donats com a menjar i beure sota les formes de

L'obsessió de la vida de Jesús es una realitat. El seu cos i la seva sang són donats com a menjar i beure, sota les formes de pa i de vi. I en el cos, per concomitancia, perquè es tracta d'un cos vivent en l'hostia hi ha la sang, i en la sang del calze hi ha per concomitancia el cos, perquè des de la resurrecció, la sang del Crist no es pas separada del cos.

I això no es pas dit en sentit simbòlic, sinó literal i real. Si això ens escandalitza, pitjor! Els que se escandalitzaren d'això quan Jesús, en el discurs de Cafarnaüm, anuncià l'Eucaristia l'abandonaren prenent-lo per un fantàstic. I Jesús els dixà marxar volent indicar clarament que sense l'acceptació d'aquest misteri ningú no podia essr comptat com a dixeble seu, Jesús no admetia la discussió sobre aquest punt. Per més que l'examinem, el misteri serà sempre un misteri.

Note la part que podrem dir-ne fins a

Quartilla 4

pa i de vi . Sota la blancor i l'olor del pa no hi ha pas gens de pa : sota el daurat i el perfum del vi no hi ha pas gota de vi. Aquella blancor del pa se sosté per miracle ,perque alló ja ^{no}ves pa : aquell daurat i aquella olor del vi ~~vi~~ tampoc no s'aguanten enlloc,perque alló ja no es vi .

La única manera possible perque el cos i la sang de Jesús estiguin aci (9) després de la consagració es que la substancia de pa i de vi no fa pas lloc . Aquest punt es la clau del misteri. La substancia no es destruïda no desapareix no cedeix el lloc, es converteix. Hi ha una conversió un canvi de substancia , una transsubstanciació. Si no fos així, on aniria la substancia de pa i de vi ?

Només hi ha una manera possible d'explicar que el cos veritable i la sang del Crist son presents en el Sagrament: que consisteix a admetre que la virtut de les paraules consagratòries no van dirigides al cos de Crist per conduir-lo i introduir-lo aci, expulsant la substancia de pa i ocupant el lloc d'aquesta substancia, sino que les paraules consagratòries unicament s'adrecen sobre el pa i el vi que hi ha sobre l'altar fent per elles que el cos de Jesús que es al cel i no sofreix cap mutació, es faci present a l'altar sota les especies sacramentals.

No hi quedarà doncs en l'hostia i el calze substancia de pa i vi després de la consagració ,peró enlloc d'aquestes substancies el Sagrament conté en veritat real i substancial, el cos i la sang de Jesús les substancies de pa i vi

no han fugit ni han estat destruïdes: Elles senzillament s'ha transformat, s'ha convertit en el cos de Crist. I d'aquesta operació se'n diu transsubstanciació, o sigui ^{muta}transmutació de substància. No demanem pas -diu S. Tomas- si l'aire que ha engendrat el foc es troba ençà o enllà ni si ha estat aniquilat. Senzillament: s'ha convertit en foc. I consti que aquet simil no es pas exacte perquè la transsubstanciació es sobrenatural i Sat Tomás fa prou constar que aquesta transformació no s'assembla pas a les que es produïeixen en el món de la naturalesa..

La força de les paraules de la consagració, obra amb exactitud literal no fan descendir Jesús del cel portant-lo sobre l'altar per mitjà d'un moviment local introduint-lo en el pa i en el vi com pensen alguns. Les paraules consagratòries no ho diuen pas tal cosa. Diuen només: " això es el meu cos: " " això es la meua sang ". Aquestes paraules fan la funció que elles enuncien i prou. El que era una cosa passa a ésser un altra cosa. I en virtut d'aquestes paraules Jesús es fa substancialment present a les mans del sacerdot.

El misteri de la Trans. es un dogma. Qualsevol error en aquest punt ho tiraria tot per terra i faria impossible l'explicació ^{del} ~~d'aquest~~ misteri. Repe- tim que en l'ordre de la natura no hi ha pas res que s'hà assmblí. Molt agudament diu S. Ambrós: " es ben clar que la Verge va engendrar fora de les lleis de la natura. I el que nosaltres fem es el cos nascut de la Verge. Que cerqueu doncs

Qué cerqueu doncs en l'ordre de la natura en el cos de Crist quan Jesús Nostre Senyor Ell mateix ha estat infantat d'una Verge fora de les lleis de la naturá ? "

En el discurs de Càfarnaum, revel-lat per S. Joan després d'anunciar l' Eucaristia, Jesús digué: " Les paraules que us he dit son esperit i vida," o sigui -diu S. Joan Crisostom - son espirituals, no tenen res de carnal ni cap conseqüència natural i estan fora de tota exigencia de tipus terrenal i de totes les lleis aci establertes."

Un cop entés el mecanisme de la de la transubstanciació el misteri continua indecifrabable i doblement insondable, però en afirmar amb el canon del Concili de Trente el Sagrament de L' Eucaristia és contingut veritablement, realment i substancialment el cos i la sang, l'ànima i la divinitat de Jesucrist, o sigui Jesucrist tot enter, i que les substancies de pa i de vi han estat substituïdes acomodant-se als accidents (dimensions, color, olor i gust) de pa i de vi, posseïm almenys, gràcies a S. Tomás, una explicació armoniosa que no imposa a la nostra inteligencia coses absurdes i que ens proporciona els elements essencials on pot apuntalar-se la nostra raó per intentar no precisament de comprendre el misteri, de veure'l, ni d'entreveure'l, però sí de convencer-nos que no implica res de monstruós ni contradictori.